

[Justitsministeren.]

Forespørgere, derimod ved jeg af en Erklæring, som Statsadvokat Thomsen har afleveret til mig i Dag, desværre saa sent som i Formiddags ved 11-Tiden, at han er meget interesseret med Hensyn til dette Problem; men i hvert Fald henhører en Dommer qua Dommer ikke under Justitsministeren, men under vedkommende Retspræsident. Alligevel vilde det være rimeligt nu, da jeg har været nødt til ved Gengivelse af Betjentens Rapport at referere disse Udtalelser, samtidig at henlede Opmærksomheden paa, at Dommer Prytz i et Interview til „Jyllandsposten“ af 19. ds., et Interview, som gør Indtryk af at være dikteret og altsaa af at være en nøjagtig Gengivelse af Dommerens Udtalelser, siger til vedkommende Medarbejder:

„De kunde gøre mig en Tjeneste ved at berigtige en Ting til i Forbindelse med Politiafhøringen af Domsmandene. Et Blad har bragt den Oplysning, at jeg gennem Sognefoged Milther i Sejlstrup for Politiets Besøg skulde have søgt at skaffe mig Oplysning om de to Domsmands politiske Indstilling. Jeg har ikke kunnet forstaa, hvorfra denne Oplysning kunde komme, fordi jeg aldrig, saa vidt jeg ved, har talt med Sognefogeden, end-sige ringet til ham, med dette specielle Formaal. Nu er Sagen imidlertid opklaret ved, at en af Fuldmægtigene paa Dommerkontoret en Dag talte med Sognefogeden om noget andet og da i Samtalens Løb, uden nogen speciel Hensigt og uden Mandat fra mig naturligvis, nævnte Sehested-Sagen. Fuldmægtigen spurgte i Almindelighed Sognefogeden, hvordan de to Domsmand var, om Sognefogeden kendte dem o. s. v., saaledes som man spørger i en almindelig Samtale. Det er det hele.“

For at tage alting med skal jeg nu, da jeg er ved Dommeren i Terndrup, yderligere oplyse, at „Jyllandsposten“ og senere bl.a. „Nationaltidende“, der ogsaa er mig særlig venlig stemt, har hørt et Forlydende om, at Dommer Prytz kort før Retssagen blev kaldt ind til mig, der pludselig spurgte ham, om han var Nazist. Den Lækkerbidsken kunde Bladet naturligvis ikke lade ligge og henvendte sig derfor til Dommer Prytz, der svarede følgende:

„Det er rigtigt, at jeg kort før Sagens Behandling var i København og havde en Samtale med Justitsministeren. Da Samtalen var af delvis privat Karakter, ønsker jeg ikke at udtale mig nærmere om dens Enkeltheder, men jeg kan sige, at der intet er om det, Rygtet mener at

vide, og jeg vil være Dem taknemmelig for at faa rammet en Pæl igennem det. Det var naturligt, at Ministeren og jeg i Samtalens Løb ogsaa kom ind paa at omtale Sehested-Sagen, men Ministeren spurgte mig ikke om min politiske Overbevisning. Ministeren optraadte yderst korrekt, den Ros skal han have. Det er ogsaa urigtigt, at jeg skal være afkrævet en Erklæring, en saadan var jeg ikke forpligtet til at afgive og vilde ikke have gjort det, men der har altsaa ikke været Tale om det, og selv om jeg var Nazist, vilde Ministeren ikke kunne forlange, jeg skulde vige Dommersædet.“

Idet jeg blot skal oplyse, at jeg ikke havde haft Bud efter Dommer Prytz, men at denne søgte mig i en personlig Sag, der intet som helst havde med disse Affærer at gøre, takker jeg i øvrigt Forsynet for, at Dommer Prytz er en hæderlig Mand, der som Tjenestemand giver Landets Justitsminister Attest for, at han er optraadt korrekt under en privat Samtale. Der hører nemlig ikke megen Fantasi til at forestille sig, hvorledes Landet havde ligget, eller hvem der vilde være blevet troet, vedkommende Underdommer eller hans øverste juridiske foresatte, hvis førstnævnte havde fundet sidstnævntes Optræden under denne private Samtale mindre korrekt. Jeg er derfor Dommer Prytz uendelig taknemmelig for hans ukorrekte, men for mig *in casu* saa velsignelsesrige Optræden i dette specielle Tilfælde.

Jeg vender saa tilbage til det, vi slap fra, Oplæsningen af Landbetjentens Rapport. Politibetjenten telefonerede disse Oplysninger til Politimester Jørgensen, uden at det synes nærmere oplyst, paa hvilken Maade de var fremskaffet. Politimesteren meddeler derefter Statsadvokat Svønné Schmidt, at den ene Dommer var tilknyttet L. S. og havde deltaget i Mødet i Terndruplund, medens det formentes, at den anden Domsmand ikke havde saadan Tilknytning og heller ikke havde deltaget i Mødet. Statsadvokat Svønné Schmidt viderettelefonerede disse Oplysninger til Statsadvokat Thomsen, idet han samtidig gjorde den Opfattelse gældende, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at kræve, at den Domsmand, der havde deltaget i Mødet i Terndruplund, skulde vige sit Sæde. Statsadvokat Thomsen siger i sin Erklæring om denne Samtale:

„Jeg husker, at han paa de noget utilstrækkelige Oplysninger om den Domsmand, der var L. S., gik i Brechen for, at der ikke var Grund til at paastaa ham udskudt, dels fordi Politiet havde meddelt, at han ikke kunde befrygtes at ville